

Wij gaan nu de brug over en krijgen dan eerst de bakkerij van Bartele Jentsjes Bouma. Voor schooltijd schooiden we daar om „koarstekoeke” en „böllekoarsten”. Waar Klaas van der Vlugt woont, was vroeger een hoefsmederij van Sietse van der Veer (Sietse At). Om de hoek was de woning van Henderik Duiker (Duikers At). Daar naast woonde Folkert Aukes van der Meer. Met de schoolverbouwing werd een gedeelte van dit huis gebruikt voor het geven van lager onderwijs met Schrijver als onderwijzer. Het latere schoolhoofd, D. Schuitemaker woonde er toen de lagere school daar klaar was. Het onderwijzend personeel bestond toen uit: D. Schuitemaker, C. Wielsma, B. Hollander, L. Bos, Schrijver, juf. Pietsje de Jong en juf. Joustra.

Dan volgen twee kleine woningen, waar Gerben de Groot (Gerbens Roel) en Jelke van Stralen woonden. Dan krijgen we het huis van de Jan Henderiks jongens (Henderik en Ype); zo werden ze genoemd, hoewel het flinke grote kerels waren. Het hoge huis is gebouwd en bewoond door Greult Rodenburg (Greult en Minke).

Vroeger was 't een schapen- of varkenshok van Henderik Noorderhaven. Dan komt de bekende „griense draei”. Deze gaf toegang tot de landerijen tot aan het meer. Toen was er daar van woningen nog geen sprake.

In de grondeam lagen de houtvloten van Klaas van Riesen, waarop wij ons dikwijls vermaakten, niettegenstaande er gevaar aan verbonden was. Er volgt

nu weer een draai die nodig was om op de „molepolle” te komen, waar de molenaarsknechten Jan Hondema (Jan Hondema's Tryntsje) en Jan Deelstra woonden. De woningen en houtloods staan er nog en zijn in gebruik bij de familie van Stralen.

Wij gaan nu het „fûlenspaed” langs en krijgen dan het „fûlenshok” en een stuk tuingrond in gebruik bij Willem Dijkstra. Verderop een stuk van het „dúvelseilan”. Hier is door Henderik van Atze Sikkes vrij wat „omwrotten”. Oorspronkelijk was het een sodse-pólle, maar hij sleepte alles aan, wat maar dienst kon doen om stevigheid aan te brengen. Later heeft Durk van der Veer er een boerderij voor hem gebouwd. Het terrein met schuur en woning is thans in gebruik bij de gemeente. Henderik was iemand, die „net folle yn akte hie” maar geweldig sterk was. Dit hebben sommigen wel eens ondervonden, als de gelegenheid zich voordeed, bij kermissen als er herrie was b.v. Het volgende gedicht, geschreven door Jm. N. moge hier een plaatsje vinden.

IN IENSUME.

Allyk in stoere, sterke iik
 Dy nea him bfgde, earder brik.
 Sa libbe er, leafst allinne.
 Hwa koe him net, dy greate man,
 Sterk as in dyk, gjin foarbyld fan
 Sa't der mar inkeld binne.

Wreed oer himsels, ynbánnich, stil,
 Mei 'n goedlik aerd, mar 'n izeren wil

Om syn sin troch to setten.
 En, as him dat mislearre wie,
 Faeks mienend dat men 'r noch oan hie
 Him dat rin to biletten.

Sa bleau er dôf foar goede rie,
 Sa kaem 't dat hy allinne stie;

Tocht dat hast elts syn fiján wie,
 Dy't him yn 't únleech brochte.

Doe kaem in fiján, dy't op t lèst
 Elts minske oerwint; dy griep him fêst,
 Dy brocht „de sterke” d' iiv'ge rêst
 Grif ear't hy dêr oer tochte.
 Gr.

Jm. N.

Voor de volledigheid gaan we nog even verder it dúvelseilan op en ontmoeten daar op onze weg naar de „twademerseise” waar wij „baaiden” en op de daar liggende houtvloten speelden, een bosje, „Klaas Haies bosk”, waar deze zich opgehangen heeft.

